

In de kou

Tragi-comedy in drie bedrijven

door

EMILE LOTZ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN DE KOU** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EMILE LOTZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Personages

Jan Vreeburg: vader en tapijtverkoper.

Toos Vreeburg: moeder.

Karin Vreeburg: dochter.

Oma Vreeburg.

Charles van der Linden: zakenman.

Desiree van der Linden: zijn vrouw.

Liza Kooistra: ski-lerares.

Joost: jongeman.

Het geheel speelt zich af in een chalet in Zwitserland, in een wintersportoord, in de huidige tijd.

Eerste bedrijf, eerste scene: een namiddag.

Eerste bedrijf, tweede scene: die nacht.

Tweede bedrijf: de volgende ochtend.

Derde bedrijf: ochtend, twee dagen later.

Eerste bedrijf
eerste scene

Het doek blijft dicht. We horen geluiden van een rijdende auto. Eventueel gepaard met geluiden van een sneeuwstorm of slecht weer. De stemmen van het gezin Vreeburg horen we hier overheen, vanachter het dichte doek.

KARIN: Zie je nou, we hadden wel die rechterafslag moeten nemen...

JAN: Daar komt weer een bord, wat staat er op dat bord?

TOOS: Wat prachtig, hè, die bergen!

JAN: Kijk liever wat er op dat bord staat!

TOOS: Ik kan niks zien, met al die sneeuw...

JAN: Iets met.. Deche.. stond er...

TOOS: Des?

KARIN (*uitspraak verbeterend*): Deche...

JAN: Ja, kijk nou op de kaart, zit ze een beetje naar die rotbergen te staren, kijk op de kaart!

TOOS: Ja, waar moet ik dan naar zoeken dan?

JAN: Iets met Dech of zo... alles wat lijkt op Dech...

TOOS: Maar alles lijkt hier op Dech... Weis-Dech, Oost-Dech...

OMA: Zijn we er nou al?

JAN: Nee! We zijn er niet, voor de twintigduizendste keer, ma! We zijn er nog niet!

TOOS: Bijna hoor, oma, bijna...

KARIN: Ja hoor, nog een eeuwigheidje of zo...

JAN: Waar zitten we in vredesnaam!

TOOS: Alleen maar sneeuw, zie ik. Wel mooi, vind je ook niet?

JAN: Ja, prachtig! Je moet niet naar buiten kijken, zit ze nog naar buiten te kijken! je moet op de kaart kijken!

TOOS: Ik doe niet anders!

KARIN: Heb je de kaart niet ondersteboven, mam?

TOOS: Hè? Oh... oh, ja, goed van je, Kar...

JAN: Oh ja, hoor, ja, hoor, mevrouw heeft de hele tijd de kaart ondersteboven gehouden! Logisch dat we verkeerd rijden!

TOOS: Let jij nou maar op de weg, ja!

JAN: Welke weg!? Ik zie alleen maar sneeuw, sneeuw en nog eens sneeuw...

KARIN: Ik heb honger, pap...

TOOS: Er zit nog wel iets te eten in de tas, Karin...

KARIN: Nee, niks meer, oma heeft alles opgegeten...

TOOS: Nee, oma kan toch niet alles opgegeten hebben, geef die tas eens?

Indringende stilte.

KARIN: Nou, wat zei ik?

JAN: Allemachtig, heeft ze alles opgegeten? Waar laat ze het?

TOOS: Nou ja, we zijn er toch zo.. ik maak daar wel wat te eten...

Stilte, op de auto na.

OMA: Zijn we er nou al?

KARIN/JAN: Nee...

JAN: Allemachtig, ik heb toch echt niet zoveel betaald om hier in de auto te zitten blauwbekken... Ik heb betaald om daar voor de open haard te zitten...

TOOS: Oh, ja, er is een open haard, he? Dat stond in de folder...

JAN: Ja, volgens dezelfde folder was het ook heel makkelijk te vinden...

TOOS: En een open keuken...

JAN: Ik hoop niet te open, het is 20 graden onder nul buiten...

KARIN: Hoe ver is het naar de ski-pistes..?

TOOS: Eh...even kijken, dat stond ook ergens in die folder, ah: hier; ..en het is slechts enkele minuten lopen vanaf uw chalet naar de prachtige ski-pistes... dus. Hé Kar, vind je het niet vervelend dat jij de enige van ons bent die kan skiën, dat je alleen moet gaan aldoor?

JAN: Nou, mijn moeder moet je ook niet uitvlakken, hoor!

Karin en Toos lachen een beetje.

OMA: Wat? Zijn we er nu eindelijk?

JAN: Nee, mam, ik bedoelde dat jij toch ook een afdaling kan maken op de ski's?

OMA: Wat? Ik!

JAN: Ja, dat jij,... het is een grapje, mam... Maar ik denk trouwens dat ik het ook eens wil proberen...

KARIN: Wat?

TOOS: Wat?

JAN: Nou, ik wil het ook wel eens proberen...

KARIN: Wat? Skiën?

JAN: Ja!

KARIN: Ik zal het Rode Kruis alvast informeren...

JAN: Haha...

KARIN: Mam, weet je zeker dat er geen eten meer is, ik rammel...
TOOS: Wacht, ik heb hier nog ergens chocolade...
JAN: Hee daar, een man!
KARIN: Goh, er wonen hier mensen...
JAN: Vlug Toos, zoek dat boekje, hoe en wat in het Frans... vlug, vlug!
TOOS: Ik kan het niet vinden.. ah! Oh, nee, wat en hoe in het Duits..
KARIN: Kan ook goed zijn, ze spreken hier Frans en Duits...
JAN: Pak dat Franse boekje ook, vlug!
TOOS: Hee!
JAN: Heb je het?
TOOS: Nee, maar ik heb wel een stuk chocola gevonden! Hier, Kaar...
KARIN: Ah, lekker..
JAN: Oh, fantastisch, daar hebben we wat aan, zeg!
TOOS: Hier, oma, ook een stukje?
OMA: Is dat alles?
KARIN: Allemachtig, dat ze nog meer opkrijgt na een hele tas vol!
JAN: Fantastisch, ach, die man is toch al voorbij...hee, wacht even , een bord... wat staat daar?
KARIN: Parnasse...
TOOS: Ja, Parnasse...
JAN: Dat komt me bekend voor, Parnasse...
KARIN: Ja, dat is waar ons chalet staat!
JAN: Verrek!
TOOS: Hoera, gevonden!
OMA: zijn we er?
TOOS: Ja, hoor, we zijn er!
JAN: Verrek, je hebt gelijk, we zijn er. Wat is het nummer van het huisje?
TOOS: Effe kijken, het staat hier ergens...
KARIN: Nummer 69...
TOOS: Ja, nummer 69..
JAN: Volgens het bord die kant op...
KARIN; Het kan ook nummer 96 zijn...
JAN: Wat? Waar heb je het over...
KARIN: Nou, als je die sleutel omdraait is het niet 69, maar 96...
TOOS: Daar zeg je wat, Kaar...
KARIN: En volgens het bord is 96 de hele andere kant op...
JAN: Dat is niet waar 69 blijft 69. Draai de sleutel maar om... Het is en blijft 69.
KARIN: Verrek. U hebt gelijk pap. Dan moeten we hier rechts.
TOOS: We zijn er bijna!
OMA: Nou, het werd tijd, zeg!

De automotorgeluiden stoppen. Terwijl we slaande autodeuren horen, gaat het doek op. Een Zwitsers chalet: veel hout (kleuren). Er is een bank, wat stoelen, eventueel een tafel. Twee deuren aan de zijkanten: links naar buiten en rechts naar de rest van het chalet, naar de keuken en slaapvertrekken etc. Verdere invulling is aan de regisseur; er kunnen wat jachttrofeeën hangen of staan en berevellen liggen bijvoorbeeld. Iedere keer als de deur opengaat naar buiten is het leuk als je de sneeuwstorm hoort. Opeens horen we de stemmen van het gezin Vreeburg weer.

JAN: Nummer 69... nu moeten we toch in de buurt zitten... volgens die kaart is dit hem...

KARIN: Dit is hem...

TOOS: Ja, dit zal ons huisje zijn...

JAN: Nummer 69 moet het zijn...

OMA: Zijn we er nou?

JAN: Nee, mam! We zijn er nog lang niet, we zitten helemaal verkeerd, eigenlijk moeten we namelijk helemaal niet in Zwitserland op de wintersport zijn! Eigenlijk heb ik een strandvakantie in Spanje geboekt, dus we moeten even naar Spanje rijden, mam!

TOOS: Jan.. ja, we zijn er bijna, mam, echt waar...

OMA: Het is altijd al een dwarse jongen geweest, als kind al...

JAN: Oh, nee, he! Waar staat dat rotnummer 69 nou?

TOOS: Jan is gewoon een beetje moe van het rijden, mam...

OMA: Zo tegen zijn moeder tekeer gaan, gewoon schandalig...

JAN: Karin? Karin? Oh, daar ben je, zoek jij ook eens mee naar dat huisnummer, ik kan dat rotnummer nergens vinden!

KARIN: Rustig nou, dit is ons huisje..

JAN: Oh, ja, en hoe weet mevrouw dat zo zeker, ik zie het nergens staan...

KARIN: Het staat ook niet op het huisje...

JAN: Oh, en waar staat het dan? Op mijn voorhoofd zeker!

KARIN: Op de brievenbus daar, aan het begin van de oprit...

Het is even stil.

TOOS: Oh, ja, Jan! Het staat op de brievenbus! Dit is 69! Dit is hem!

JAN: Op de brievenbus! Wie zet zo'n nummer nou alleen maar op de brievenbus!

TOOS: Mam, we zijn er, hoor..

OMA: Eindelijk, ik ben zowat doodgevroren...

KARIN: Doe nou open, pap, het is ijskoud...en het is weer gaan sneeuwen ook...

JAN: Jaja...

De deur gaat open en de Vreeburgen komen binnen. Oma eerst, Toos houdt haar arm vast. Gevolgd door dochter Karin, wat verveeld op een kauwgumpje kauwend. Ze zijn allen in winter kleding.

TOOS: Oh! Wat mooi! *(ze gaat het huisje binnen)* Vind je het niet prachtig, Kar?

KARIN: Hmm...

OMA: Wat ruikt het hier raar...

TOOS: Oh, kijk toch eens, wat mooi, al dat hout!

OMA: Het ruikt hier naar bedorven erwtensoep...

KARIN: Het is hier ijskoud...

De drie lopen de ruimte rond. Toos bewonderend, Karin ongeïnteresseerd en oma kritisch. Karin als laatste, had de deur weer dicht gedaan. Daar wordt nu op geklopt.

TOOS: Jeetje, wie is dat nou?

KARIN: De eigenaar zeker of zo, of we de boel al niet aan het afbreken zijn...

TOOS: Oh, jeetje, en waar is dat boekje hoe en wat in 't Frans?

KARIN: Dat heeft pap...

TOOS: *(is intussen naar de deur gelopen)* Oh, nee, die is er toch ook nooit als je hem nodig hebt... *(ze doet open, daar staat Jan, beladen met koffers en tassen)* Jan!

JAN: Ja, wie anders, help eens, zeg... *(Toos helpt hem)* Ze gooien de deur voor me neus dicht... *(hij gooit de koffers neer)*

TOOS: Pas op, daar zitten breekbare spullen in!

Jan gaat doodmoe op de bank zitten. Toos en Karin gaan ook zitten.

OMA: Hee, waar is mijn kamer. *(ze loopt de slaapkamer in. De andere drie gaan uitgeput op de bank zitten)*

JAN: Oh, waarom moest ze ook mee!

TOOS: Ach, dat meen je niet, ze heeft toch verder ook niets meer...

JAN: Ik krijg koppijn van haar...

TOOS: Kom op, het is toch je moeder, stel je niet zo aan...

JAN: Het is niet jouw moeder...

TOOS: Ik zou willen dat ik zo'n moeder had...

OMA (*komt weer binnen*): Ik heb geprobeerd het raam bij mij open te zetten...

TOOS: Goed hoor, mama

JAN: Tuurlijk, ma.. het is 20 graden onder nul, maar zet jij gerust het raam open...

OMA: Omdat het zo ruikt naar bedorven groentesoep...

TOOS: Zodat het weg kan trekken..

JAN: Ik dacht dat het erwtensoep was?

KARIN: Hier is het erwtensoep, in de slaapkamer is het groentesoep...

JAN: Oh...

OMA: Dus ik probeerde het raam open te zetten

TOOS: Ja?

JAN: Ja...

OMA: En toen viel het raam eruit..

JAN: Wat!

TOOS (*staat op*): Ik zal wel even kijken, mam... er is vast niets aan de hand...

JAN: Ik bemoei me er niet mee...

Ze gaan af. Karin heeft haar walkman opgezet en bladert verveeld door een tijdschrift, dat nog ergens in het huisje lag. Jan rust achterover. Hij tikt Karin joviaal op haar been.

JAN: En meisje, wat vindt je ervan?

KARIN: Hmmm?

JAN: Wat vind je van ons huisje?

Dan ziet hij dat ze haar walkman op heeft. Hij zucht en pakt dan maar de folder.

JAN: Het is hier wel koud, ze zeggen toch een open haard te hebben hier... (*hij bekijkt de folder*) Waar zit die open haard eigenlijk? (*Hij loopt rond en kijkt om zich heen*) Moet wel een heel klein open haardje zijn... (*hij kijkt weer in de folder. Karin is opgestaan en de slaapkamer ingelopen*) "Sfeerrijk... met authentiek Zwitserse klok..." (*hij kijkt rond, en ziet een goedkope Koekoeksklok hangen*) Authentieke Zwitserse klok... (*hij kijkt achter op de klok*) Made in Korea... Wat een nepperij..!

Terwijl Jan afkeurend rondkeek, is Karin weer uit de slaapkamer gekomen.

KARIN: Pap?

JAN: Ja?
KARIN: We hebben een probleempje...
JAN: Nog meer?
KARIN: Tenminste, jij hebt een probleempje...
JAN: Oh?
KARIN: Die slaapkamer van jou en mam, he?
JAN: Ja?
KARIN: Daar staat een bed..
JAN: Ja?
KARIN: Een eenpersoonsbed..
JAN: Wat?
KARIN: Ik denk dat jij hier in de kamer moet slapen, dit is een slaapbank... *(ze wijst op de bank)*
JAN: Wacht even, ik heb betaald voor vier bedden.
KARIN: Zijn er ook, dit is een slaapbank...
JAN: Allemachtig! *(hij loopt kwaad de slaapkamer in)*

Karin gaat op de bank zitten en wil net weer een tijdschrift openslaan als er geklopt wordt.

KARIN: Wat nou weer?
Ze loopt naar de deur en doet open. Een jongeman met rugzak, Joost, komt binnen.

JOOST: Oh, gutendag...
KARIN: Hee... wie ben jij?
JOOST: Oh, je bent ook Nederlands?
KARIN: Ja.
JOOST: Ah, mooi, ik... zit namelijk met een probleempje...
KARIN: Oh, dan moet je bij mijn vader zijn...
JOOST: Oh...

Ze bekijken elkaar nu eens voor het eerst goed.

JOOST: Eh... ik ben hier naar toe gekomen in de hoop dat ze nog wel onderkomen voor me zouden hebben voor de nacht...
KARIN: Oh...
JOOST: Maar alles is hier in het dorp volgeboekt... Dus ik vroeg me af of ik hier even kon bellen naar een hotel in het andere dorp.
KARIN: Telefoon?
JAN *(komt weer binnen)*: Allemachtig! Ik kan niet eens normaal slapen vannacht, het is toch..! Wie is dit nou weer!

KARIN: Wil hier bellen... *(gaat weer op de bank zitten)*

JAN: Wil wat?

JOOST: Zou ik misschien even van uw telefoon gebruik kunnen maken.

JAN: Tuurlijk, jongen, tuurlijk... *(hij gaat ook zuchtend op de bank zitten)*

Als die eigenaar straks langskomt, ik.. moet je kijken.... met mij is hij nog niet klaar, *(hij pakt het boekje Frans. De anderen komen weer uit de slaapkamer)*

TOOS: Ja, waar is..? *(dan ziet ze Joost)* Hee, wie is dat?

JOOST: Mijn naam is Joost Mijer... ik... zoek een telefoon...

TOOS: Oh, ga je gang, hoor...

JOOST: Dank u... *(hij loopt de kamer rond, op zoek naar een telefoon)*

Dan wordt er aan de deur geklungeld: iemand probeert binnen te komen. Jan kijkt in zijn woorden boekje.

JAN: Aha! Eens kijken of hier ook Franse scheldwoorden in staan.

KARIN: Pap, stel je niet zo aan...

JAN: Ik zal die vent.

De deur gaat open. Een gedistingeerd uitziende man, CHARLES, treedt binnen. Jan valt meteen uit, met het boekje in zijn hand.

JAN: Monsieur!... *(hij bladert in het boekje)* Ah, eh juist.. eh... juist... kwaad.. kwaad... waar staat dat?

Een deftige dame, Desiree, volgt hem binnen.

JAN: Eh, des maison ce't maar quatre bedden!

CHARLES: Oui... *(tegen Desiree)* Eh, waar is dat boekje?

JAN *(raast door)*: Enne.. n'est pas de eh... open haard...

CHARLES: Waar zit dat boekje?

DESIREE: Ja, dat weet ik ook niet, hoor... *(opent een koffer)*

JAN: Ce'st ongelofelijk eh.. froid hier! IJsfroid!

DESIREE: *(vindt het boekje in de koffer)*: Ah, hier...

TOOS: Maar..

CHARLES *(begint ook door het boekje te bladeren)*: Je n'est pas de eh... eigenaar.. eigenaar...

Ze staan allebei met het boekje tegen elkaar te oreren.

TOOS: Maar Jan...

DESIREE: Charles, wacht even..

CHARLES: Wat is er?!

DESIREE: Ik geloof dat deze meneer ook Nederlander is..

CHARLES: Oh...

JAN: U bent Nederlander?

CHARLES: Ja

JAN: Oh...

Stilte.

JAN: Ik dacht dat u de eigenaar was...

CHARLES: Nee, nee, wij zoeken huisje 71...

JAN: Dit is 69...

CHARLES: Aha, dan zitten we verkeerd...

TOOS: Oh, maar dan zijn we burenen..

DESIREE: Aangenaam...

JAN: Hallo...

TOOS: Onze dochter Karin...

CHARLES: Wel hallo...

Charles kijkt even welwillend naar Karin.

TOOS: Ook lekker d'r effe een weekje van tussen?

DESIREE: Ja, we zijn even romantisch met zijn tweeën op de wintersport, he, Charles.

CHARLES: Zeg, Karin, weet jij eigenlijk wat de naam Karin betekent?

KARIN: Wat?

CHARLES: Het is latijn voor nijverheid...

KARIN: Nou en...

CHARLES: Eh, nou, zo maar...

JAN: Zeg, Charles, jongen, weet jij nou of ze hier een open haard hebben of niet?

CHARLES: Nee, ik eh, nee..

JAN: Ze zeggen het wel, maar hebben er niet eens eentje...

CHARLES: Nee, echt...

JAN: Charles, jongen, luister eens...

CHARLES: Hmm?

DESIREE: Charles heeft meer oog voor je dochter, dan voor die zogenaamde open haard,... niet waar, Charles?

JAN: Wat?

DESIREE: Hij heeft meer oog voor.. eh..

Desiree kan niet op Karin's naam komen.

TOOS: Karin, naar haar oma...

DESIREE: Oma?

TOOS: Die is ook mee..

DESIREE: Jouw moeder heet Karin?

JAN: Nee, mijn moeder...

DESIREE: Oh, is die ook mee, wat leuk van je, meid..

TOOS: Nee, niet mijn moeder, zijn moeder...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto